

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Iris Pinson

California Dreaming

Wie wil er niet rijk worden en bekendheid verwerven. Een droom die de werkelijkheid overtreft? Is dat niet, waar het bij veel mensen in het leven om draait? Of eindigt de gekoesterde droom in een nachtmerrie?

Micky en Dana vormen een ambitieus stel. Ze staan aan het begin van hun carrière en ze zijn bereid hiervoor offers te brengen. Dana is een knappe jonge vrouw die de nodige aanbidders heeft, maar ook kritisch is. Ze heeft voor zichzelf een carrièrepad uitgestippeld waarbij ze handig gebruikt maakt van haar charmes. Deze insteek blijkt zeer renderend te zijn, waarbij Dana haar principes discreet laat varen als het haar uitkomt.

Het leven lacht Dana toe met een glansrijke carrière, rijkdom en geluk in de liefde. Maar klopt haar voorstelling wel? Is ze wel zo succesvol zoals ze iedereen laat geloven, of zijn het louter dromen om haar miserabele leven aangenaam te maken?

Eén van haar geliefden heeft een wens, die hij graag ingevuld zou willen zien. De weg hiernaar toe is de weg van melk en honing, maar de bestemming is niet de hemel maar de hel, waarbij Dana genadeloos wordt geëxploiteerd. De tralies worden zichtbaar waar haar leven zich achter afspeelt.

Het blijkt voor Dana een dagelijks gevecht om te overleven. De pijn in haar hart is ondragelijk, maar ze is een vechter en bereid om de strijd aan te gaan. Het is vallen en opstaan. Door in haar droomwereld te geloven, vindt ze de kracht die ze nodig heeft om aan haar lijdensweg te ontsnappen. Of is de nare werkelijkheid de nachtmerrie, waaruit Dana ontwaakt?

Pinson Publisher
Publicatie 2014
Uitgave: April 2021

Schrijver: Iris Pinson
Foto: Ron Jeffreys
Coverontwerp: Pinson Publisher
Met dank aan Sunny-Site B.V.
ISBN: 978-90-821929-2-6
© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Hoge Hakken

Wat omhoog gaat zal naar beneden vallen

Hoofdstuk 1.

Zomer 2000

“Dana, kun je alle afspraken die we gisteren hebben besproken inplannen?”

“Ja Ben, dat zal ik gelijk doen.”

Dana legde haar mobiele telefoon op het bureau neer en ze trok het toetsenbord van de computer naar zich toe. Ze pakte de aantekeningen erbij, die ze tijdens het overleg met haar manager Ben Eksels had gemaakt en werkte de lijst puntsgewijs af.

Het was even doorbijten, maar het lukte Dana om alle deelnemers voor de eerste bijeenkomst gecommiteerd te krijgen. Voor de finale sessie nam ze direct een optie op een geschikte vergaderruimte bij het conferentiecentrum.

Het was Dana Hendriks gelukt om direct na het behalen van haar MBO-diploma als administratief medewerkster bij Translude aan de slag te gaan. De stageplaats, die hieraan vooraf ging had ze te danken aan haar vader, die de zakelijke connecties in de technologische beveiligingsindustrie had, waar Translude marktleider was.

Translude was een internationaal bedrijf in beveiligingssystemen voor computernetwerken. Het hoofdkantoor was in Nederland gevestigd met nevenvestigingen in Parijs en Willemstad. Naast het ontwikkelen van intelligente software deed Translude onderzoek naar digitale criminaliteit.

Dana had haar plek binnen de organisatie snel gevonden, pakte nieuwe opdrachten kordaat op en liep regelmatig op de zaken vooruit. Op dit moment had ze maar één ambitie: de volgende stap in haar carrière maken.

Dana zag er voor haar tweeëntwintig jaar goed uit. Slank, niet zo groot, mooie bruine ogen en een bos haar met natuurlijk vallende bruine krullen. Haar grote ogen hadden een vriendelijke uitdrukking, maar als ze boos was, waren ze zwart en schoten ze vuur. Ze maakte onderscheid tussen haar zakelijke en privé garderobe. Op kantoor was het de gewoonte om op vrijdag casual gekleed te komen, maar niet voor Dana.

Ze was altijd zakelijk gekleed, droeg stijlvolle pakjes met de rok op juiste knielengte en pumps met een beschaafde hak. Haar lievelingsparfum was Volupte van Oscar de la Renta.

Dana had al een paar vriendjes versleten, maar ze was nooit echt voor een man gevallen. Meestal hadden haar vriendjes iets wat haar uiteindelijk niet kon bekoren. Dana was erg kritisch. Ze had voor zichzelf de toekomst uitgestippeld en hier hoorde de juiste man bij. Een man met een carrièrepad, die haar vader moest evenaren of liever nog overtroeven.

Dana was trots om voor Translude te mogen werken en ze kon zich nog goed haar eerste werkdag herinneren. De zon scheen fel op het ultramoderne glazen pand, waardoor het leek of alle beschikbare energie door het glas werd geabsorbeerd. Ze had zich bij de receptie gemeld in een sciencefictionachtige omgeving. De achterwand bestond uit een enorme donkerblauwe bol. Op de bol was een digitaal mensenhoofd afgebeeld, waarvan de vorm kunstig overliep in een circuit board. Alsof het menselijk brein hieraan was gekoppeld en de ogen, neus en mond de sleutel tot het intelligent design waren. Toen Dana door de afdelingssecretaresse werd opgehaald, kreeg ze het gevoel in het kloppende digitale hart van Translude toegelaten te worden.

Het kantoor was licht en ruim van opzet, met grote kantoortuinen waarbij langwerpige plantenbakken de afdelingen scheidde. Er werkten verhoudingsgewijs veel jonge mensen. Dana moest af en toe gniffelen om nerds, die rondliepen in van die slobberbroeken met loshangende kettingen. Vaak stonden ze rondom een computer geschaard en keken gebiologeerd naar het scherm waar ze de programmeercode bespraken.

Ze had het naar haar zin en voelde zich thuis bij Translude. Ambitieuze als ze was, had Dana haar ogen niet in haar zak. Als ze van haar lunchgenoot, had ze vooraf al strategisch plaatsgenomen, zodat ze de kantine kon overzien. Dana volgde nauwgezet de invloedrijke managers en directieleden wanneer deze de kantine binnenliepen. Bij wie gingen ze aan tafel zitten en hoe reageerden ze op elkaar. Eén van die interessante objecten was Ben Eksels. Zijn zelfverzekerde houding sprak haar direct aan. Tijdens haar observatie kreeg ze de indruk dat hij grote invloed had op zijn niveau. Ben intrigeerde haar.

Toch duurde het nog een paar jaar voordat de vacature Personal Assistant bij Ben Eksels, de Technisch directeur van Translude beschikbaar kwam. Dit was de ultieme kans voor Dana om op zijn autoriteit mee te liften voor haar toekomstige carrièreplan.

Ze trok de stoute schoenen aan en klopte bij Ben op de deur om hem persoonlijk te vertellen dat ze geïnteresseerd was in de functie. Ondanks zijn drukke agenda trok hij spontaan tien minuten voor haar uit, waarin ze kon toelichten waarom ze hem had benaderd.

Dana gaf aan, graag voor Ben te willen werken en benoemde een paar werkzaamheden, die ze vooraf in de vacature had gelezen en koppelde deze aan haar huidige werkervaring. Ze zette de perfecte elevator pitch neer. Ben, gecharmeerd van haar directe benadering gaf aan er een paar nachtjes over te willen slapen en er de volgende week op terug te komen.

Ben Eksels was een serieuze manager. Hij zag er onberispelijk uit en had een autoritaire uitstraling. Zijn donkerblonde haar was altijd keurig gekapt en hij had een goed figuur. Ondanks zijn directieve houding hadden zijn heldere blauwe ogen een vriendelijke uitdrukking.

Zijn carrière was een schoolvoorbeeld. Als high potential was hij destijds door Translude op de Universiteit gerekruteerd. Hij was snel gepromoveerd naar een toppositie. Ben was een man die autoriteit uitstraalde, maar ook een menselijke kant had waardoor hij veel voor elkaar kreeg. Hij nam ondanks zijn drukke programma regelmatig de moeite om met de medewerkers op de werkvloer een praatje te maken. Dana had hem spontaan benaderd. Ben zocht iemand die hem door dik en dun kon assisteren en die onvoorwaardelijk beschikbaar was. Ze had de juiste kwalificaties om hem succesvol te ondersteunen.

Na de spontane actie van Dana had Ben informeel achtergrondinformatie over haar ingewonnen. Alles wat hij hoorde, was alleen maar positief. Naast haar uitstekende contactuele eigenschappen en het accuraat opleveren van opdrachten, zag ze er ook nog eens aantrekkelijk uit. Ben bekeek de foto van Dana nog een keer op het intranet en hij voelde naadloos aan dat er misschien wel meer in de pijplijn zat. Voor de vorm gaf hij invulling aan de

sollicitatieprocedure met als doel het proces zo natuurlijk mogelijk over te laten komen. Maar zijn besluit stond al vast. Dana was voor hem.

Een paar dagen later werd het officiële sollicitatiegesprek ingepland. Ben zat geconcentreerd achter zijn bureau te werken toen Dana zijn kantoor binnenstapte.

“Ha Dana, ga zitten.” Hij gebaarde naar de lege plaats. Ze ging zedig met haar knieën tegen elkaar zitten en boog iets voorover toen ze haar notitieblokje op het tafeltje neerlegde. Zijn ogen namen haar belangstellend op.

Het kantoor van Ben beviel haar. De glazen buitenwand gaf het effect van een helikoptercockpit, waaruit het bedrijf werd bestuurd. Achter zijn statige bureau hing een enorm schilderij. Door het ruimtelijk bedrog van het middeleeuwse tafereel leek het een Escher, maar dat was het niet.

Ben keek haar recht in de ogen.

“Je klopte vorige week op mijn deur en solliciteerde naar de functie van PA. Ik heb er een paar nachten over geslapen en wil nu graag een gesprek met je aangaan over mijn verwachting van de PA, zoals de inhoud van de functie en de bijbehorende competenties.

Met mijn vertrekkende PA heb ik vijf jaar nauw samengewerkt. Ik betreur dat ze vertrekt, maar ik kan me voorstellen dat ze graag een volgende stap in haar carrière wil maken. Aan twee woorden had ze genoeg en ze regelde alles naar behoren. Ik verwacht van mijn nieuwe PA dat hij of zij voor mij beschikbaar is en op een excellente manier mijn agenda, operationele afspraken en lopende opdrachten regelt. Maar ook mijn ogen en oren binnen de organisatie is. Daarnaast gaat mijn PA regelmatig met mij mee op reis naar afspraken in het binnen- en buitenland.”

Na zijn verwachting toegelicht te hebben vroeg hij of Dana zichzelf kort en bondig als persoon kon omschrijven.

“Spontaan, leergierig en ik werk graag voor professionele managers. Ik vind het prettig om zelfstandig aan opdrachten te werken en sta graag tot de beschikking van een inspirerende manager.”

Ze zweeg even, zodat hij weer de leiding in het gesprek kon overnemen.

“Kun je me vertellen wat je belangrijkste competenties zijn?”

“Resultaatgericht werken en no-nonsense. Ik werk voor een commercieel innovatief bedrijf, dus kan Translude ook toewijding van mij verwachten.”

“Hoe ben je als mens, als je niet werkt?” vroeg Ben, terwijl hij haar nauwlettend gadesloeg.

“In mijn privéleven hou ik van stappen en plezier maken met mijn vriendinnen. Van huis uit ben ik sportief en doe ik aan hardlopen.”

Dana wist dat ze niet te veel aan het woord moest zijn, want daar hielden managers niet van.

“Wat is je ambitie over vijf jaar. In welke functie zou je dan willen zitten?”

“Het liefst in een managementpositie, maar ik beseft dat ik nog niet over de juiste diploma's beschik en de ervaring ontbreekt nog. Daarom heb ik een paar jaar geleden het besluit genomen om een avond Hbo-opleiding te volgen, die ik binnenkort zal afronden. Tot nu toe heb ik alle vakken behaald. De toekomst zal leren of ik mijn persoonlijke doelstellingen zal halen, maar de intentie is er in ieder geval.”

Ben had een zelfverzekerde glimlach op zijn gezicht. Wat een lef had deze jongedame. Hij vroeg nog naar specifieke werkzaamheden in haar huidige functie, om te kijken hoe ze omging met het onder druk presteren en strakke deadlines.

Ben was de mentor van wie Dana veel kon leren. Op een bepaalde manier kwam hij toegankelijk over. Ze schatte in dat hij met zijn invloed en connecties haar carrière kon bespoedigen. Ben zei aan het einde van het gesprek dat hij er over zou nadenken en haar volgende week een terugkoppeling zou geven. Ze namen afscheid en Dana liep zelfverzekerd de deur uit, maar inwendig vroeg ze zich af of ze haar kwaliteiten wel voldoende had benadrukt.

Op woensdagavond ging Dana bij haar ouders eten. Dit deed ze wel meer wanneer het met haar agenda uitkwam, maar ook omdat haar broer John er zou zijn.

Moeder stond nog in de keuken toen Dana binnenliep. Het rook heerlijk naar gebraden rundvlees, gekookte aardappelen met verse bloemkool. Dana opende nieuwsgierig de deksels van de pannen en snoof de lucht genoegzaam op. Vader kwam de keuken binnenlopen en maakte een fles rode wijn open. Hij glimlachte naar Dana en schonk ongevroegd een

glas in en reikte het aan. Ze proefde de wijn. Deze was heerlijk. Ongetwijfeld een fles uit zijn riante wijnkelder.

Na het eten, tijdens de koffie praatten ze na over hun zakelijke ervaringen van de afgelopen tijd. Dana maakte handig van de situatie gebruik om John over haar sollicitatie als PA te vertellen, want ze had vragen over haar kansen.

John was een paar jaar ouder dan Dana en werkte al jaren in commerciële functies in het bedrijfsleven. Hij was een extroverte persoonlijkheid en vond het een sport om Dana uit te dagen.

“Hoe denk jij als secretaresse carrière te gaan maken? Kun je dan niet beter als junior accountmanager solliciteren?”

“Dat kun jij makkelijk zeggen, omdat jij je Hbo-diploma al in je zak had toen je het bedrijfsleven instapte. De banen lagen voor jou voor het oprapen. Ik ben nog bezig met mijn avondopleiding.”

“Je moet direct richting kiezen. Nu ga je als een assistente werken en dan is de overstap naar een commerciële functie lastig te motiveren. Recruiters zullen in sollicitatieprocedures steeds van je willen weten waarom je een andere richting ambieert. Als je nu gelijk een gerichte stap maakt, dan kun je in de toekomst het gesprek sturen door je behaalde resultaten te benoemen, iets wat werkgevers graag van je willen horen. Waarom zet je deze stap niet?”

Dana keek John uitdagend aan, “het lijkt mij veel handiger om de vakinhoudelijke kennis bij Ben op te doen en inzicht te krijgen op basis van de beslissingen die hij neemt. In de tussentijd rond ik mijn avondopleiding af. Mijn planning is om binnen twee jaar de volgende stap in mijn carrière maken.”

John schudde met zijn hoofd, “je keert het om, want ik zou het zo nooit doen.”

“Dat klopt, want jij bent een man en ik ben een vrouw. Jij hebt makkelijk praten, omdat jij het geluk had in de juiste functie in te stappen in een organisatie, die op dat moment met expansie bezig was.”

“Ja, dat is waar. Maar aan de route die jij nu neemt kleeft een groot risico, want je weet nooit hoe het directielid zich ontwikkelt. Als die Ben zijn doelstellingen niet haalt en de laan wordt uitgestuurd, sta jij met lege handen.”

Vader en moeder waren in de tussentijd de kamer weer binnengekomen, gingen aan de grote tafel zitten en luisterden

geïnteresseerd naar het gesprek tussen zoon en dochter, maar ze bemoeiden zich er bewust niet mee. Hun kinderen waren onderdeel van een nieuwe generatie waar de kantoorwereld drastisch was veranderd door de intrede van de computer en het nieuwe werken.

John vervolgde zijn betoog: "Je hebt doorzettingsvermogen, dus je zult er wel komen, maar je neemt niet de makkelijkste route om je doel te bereiken. Een ander punt is het salaris, want met jouw keuze zul je het bij loononderhandelingen altijd afleggen. Het kost je zo drie tot vier jaar extra om op het geambieerde salarisniveau te komen."

"Mijn doelstelling is om van Ben vakinhoudelijk te leren. Hij kan voor mij de deuren op een hoger niveau openen. En John... van jou leer ik in de tussentijd alle kneepjes van het vak."

John schoot in de lach. "Je bent heel behendig en ik vermoed dat dit voor jou wel zal werken. Als je maar niet je vrouwelijke charmes gebruikt om via Ben hoger op te komen, want dat vind ik zo ordinair; vrouwen die zich omhoog neuken."

Dana keek John verbaasd aan. "Wat is daar nu mis mee?"

John keek verongelikt naar Dana. "Dat meen je toch niet?"

Dana lachte uitdagend: "Natuurlijk niet. Ik heb je toch weer op de kast."

John schudde zijn hoofd. "Ik heb zo'n hekel aan vrouwen, die mannen misbruiken om hoger op de ladder te komen."

"John, het bedrijfsleven in Nederland is een mannenbolwerk met managers die graag hun ego bevestigd willen hebben."

Moeder voelde naadloos aan waar het gesprek naar toe ging en zei: "Zal ik de koffie inschenken?"

Ze stond op van tafel en liep naar de keuken. Vader was met de krant op de bank gaan zitten. Hij distantieerde zich van dit soort gesprekken.

Het tweede gesprek met Ben was een verdieping van het eerste gesprek.

"Ik vind je een goede kandidate, omdat je gedreven bent en de organisatie al kent. Maar ik wil toch graag wat dieper op de rol van PA ingaan.

Wat zijn jouw slechte ervaringen binnen dit bedrijf en hoe zou je deze aanpakken?"

Dana keek Ben behoedzaam aan. "Ik vind de visie van Translude niet altijd overkomen met de manier waarop de zaken worden voorgesteld.

Als bedrijf zeggen we, dat we staan voor hoogstaande technologische bijdragen voor een veilige samenleving. Maar vanwege de bezuinigingen zijn er enkele projecten geschrapt, waarvan ik denk dat deze de organisatie juist extra geld gaan kosten. Het kan efficiënter dus.”

Ben luisterde aandachtig en Dana zag dat hij een paar aantekeningen maakte. Ze wachtte geduldig op de volgende vraag.

“Hebben je observaties je functioneren veranderd?”

“Ja, want ik vind het altijd een uitdaging om te kijken of er in een project nog nieuwe invalshoeken zijn. Het hoort niet tot mijn werk, maar ik praat hier wel eens met een projectleider over. Mijn ambitie is om in de toekomst zelf projecten te gaan leiden.

“Wat heb je gedaan, om je op dit gesprek voor te bereiden?”

“Ik heb de vacature goed gelezen en ik heb informatie opgezocht over wat er van een PA wordt verwacht. De leuke zaken, maar ook de problemen, die met dit vak samengaan. Ik moet u afschermen voor een groot aantal verzoeken vanuit de organisatie. Dit houdt in dat ik vakinhoudelijk goed op de hoogte moet zijn van wat er binnen het bedrijf gaande is, maar ook wat er in de andere vestigingen gebeurt. Het is aan mij welke informatie ik aan u doorspeel en welke vragen ik zelf beantwoord.”

Ben knikte bevestigend, ging door met het voorleggen van lastige situaties en het stellen van vragen om een goed beeld te krijgen wat Dana voor hem zou betekenen op het gebied van loyaliteit, kennis en accuratesse. De enige zorg die Ben had, was haar houdbaarheidsdatum. Hoe lang zou ze voor hem beschikbaar zijn en wanneer zou ze voorrang geven aan haar eigen carrière. In het laatste geval zou ze wel voor de organisatie behouden blijven.

Toen Dana zich 's avonds in haar slaapkamer uitkleedde en naakt voor de spiegel stond bedacht ze; er zijn drie mannen die ik voor mijn carrière kan gebruiken. Mijn vader heeft de connecties, mijn broer kent de klappen van de zweep en Ben is een machtig persoon, die me het gevoel geeft, dat ik meer voor hem beteken.

Dana keek met een ondeugende glimlach rond haar mond naar haar volmaakte naakte lichaam in de spiegel. Ben was voor haar.

Hoofdstuk 2.

Toen Dana uit haar werk thuiskwam ging haar mobiel. Het was haar vriend Micky.

“Dana, ben je vanavond thuis?”

Dana glimlachte tevreden, want ze was verliefd op Micky.

“Voor jou altijd, hoe laat kom je?”

“Kan ik nog mee-eten of zal ik wat meenemen?”

“Neem maar wat mee, want ik kom ook net binnenlopen.”

Dana voelde zich gelukkig, want Micky wist precies wat ze lekker vond en liet het initiatief graag aan hem over.

Micky was een atletische jongeman met blauwe ogen en halflang bruin haar, waarvan hij de lokken achter zijn oren voegde. Hij was een klein jaar geleden in zijn eerste baan als bedrijfsjurist bij een Telecomoperator gestart. Hij adviseerde de Directie bij het afsluiten van grote contracten. De telecomsector lag hem goed, omdat hier snel handelen en accuratesse, de kernbegrippen waren.

Dana was Micky een paar maanden geleden op de Haagse KoninginneNach letterlijk tegen het lijf gelopen. Ze had met haar vriendinnen op het grote veld gestaan toen ze per ongeluk tegen hem opbotste. Haar biertje was op de grond gevallen. Micky had zich verontschuldigd en gezegd dat hij voor haar een nieuwe zou halen. Dana was verbaasd dat ze hem niet eerder had opgemerkt, want ze vond Micky een lekker stuk. Ze had hem uitdagend aangekeken en was bij hem blijven staan.

“Loop je mee naar de bar?”

Dana knipoogde naar haar vriendin, die naast haar stond en ze liep met Micky mee. Hij bestelde twee biertjes en gaf er één aan Dana en vroeg: “Kom je uit Den Haag?”

“Nee, uit Rotterdam”

“Wat vind je van het concert?”

“Eigenlijk vind ik er niet zo veel aan, maar ik vind de sfeer op KoninginneNach tof.”

Dana nam een slok van haar biertje, keek Micky ondeugend aan en zei: “Zullen we er samen tussenuit knijpen?”

Hij keek haar geamuseerd aan. “Zo, zo, je durft.” Hij bleef Dana aankijken, zei niets meer en nam bedachtzaam een slok uit zijn beker.

“Heb je een vriendin?”

“Nee, ik heb geen vriendin, maar ik ben vanavond met mijn vrienden op stap en ik vind het achterbaks om er vandoor te gaan.”

Dana trok nonchalant haar schouders op. Ze liepen terug naar hun vriendenclubjes, die dicht bij elkaar stonden. Maar ze kon het niet laten en bekeek Micky van top tot teen. Ze vond hem sexy. De relaxte manier waarop hij met zijn vrienden stond te praten, de bewegingen van zijn atletische lichaam, maar ook zijn volle mond deden haar hart sneller kloppen.

Na het concert besloten ze om met z'n allen op kroegentocht te gaan. Het was een vrolijke bende, de onderlinge sfeer was goed en ze maakten tot in de vroege uurtjes plezier. Het lukte Dana niet om Micky om haar vinger te winden. Als ze hem aanraakte, liet hij het toe, maar hij reageerde er verder niet op. Micky praatte met verschillende vrienden en maakte grapjes, maar hij schonk verder geen aandacht aan haar. Het irriteerde Dana dat ze werd genegeerd. Micky was ongrijpbaar. Dat werkte averechts en deed juist haar lust aanwakkeren.

In de vroege uurtjes nam de groep afscheid. Micky keek met een geheimzinnige grijns op zijn gezicht naar Dana, die hem vragend aankeek. Hij trok haar naar zich toe en kuste haar onverwachts vol op de mond. Ze sloot haar ogen en de vrienden van Micky joelden: “Hé, lukt het?”

Micky onderbrak zijn kus en keek zijn vrienden triomfantelijk aan. “Jullie zijn gewoon jaloers.”

Hij trok Dana weer als zijn trofee tegen zich aan en kuste haar innig.

Na de kus, die voor Dana niet lang genoeg kon duren, vroeg hij met passie: “Mag ik je telefoonnummer?” Hij keek haar met zijn omfloerste ogen aan en het hart van Dana was definitief gesmolten. Ze wilde hem en zei: “Heb jij je mobiel bij de hand, dan geef ik je mijn nummer.”

Micky zette haar nummer gelijk in zijn telefoon. Dana vroeg niet naar zijn nummer, want het initiatief lag nu bij hem.

Ze liep samen met een vriendin, bij wie ze zou slapen naar huis en ze raakten niet uitgepraat over Micky. Haar vriendin zei dat Dana het weer voor elkaar had, om de leukste kerel uit het groepje voor zich te claimen.

Toen Dana bijna in slaap was, hoorde ze een sms-bericht op haar mobiel

binnenkomen. Ze kon het niet laten en grabbelde in haar handtas. Het schermpje van de telefoon gaf fel licht en ze opende het berichtje. Het moest van Micky zijn, want er stond: Wanneer?

Als Dana thuis was geweest, zou ze gelijk: NU hebben ge-sms't, maar dit kon ze haar vriendin niet aandoen. Dus gaf ze haar adres in Rotterdam op en 16 uur.

Er kwam een sms-bericht terug: OK!

Dana legde haar mobiel onder haar hoofdkussen, draaide zich om en viel in slaap.

De volgende dag thuis, ruimde Dana eerst haar appartement op, ging uitgebreid douchen en trok een sexy lingerie-setje aan. Ze hoopte diep in haar hart dat Micky zou komen opdagen.

Dana had al een paar keer op de klok gekeken. Het was half vijf en nog geen teken van Micky. Misschien had de trein vertraging, omdat het treinverkeer op Koninginnedag een afwijkend schema had. Terwijl ze in gedachten naar de keuken liep, ging de deurbel. Ze liep naar de gang, drukte op de buzzer van de intercom en nam niet eens de moeite om te vragen wie er voor de deur stond. Toen ze de voordeur opende, zag ze Micky de trap opkomen. Hij was kletsnat van de regen en hij had een grote bruine aktetas onder zijn arm.

Micky stapte naar binnen, sloot de deur achter zich en hij zette de aktetas demonstratief op de grond. Dana pakte zijn jas aan en hing hem op een hangertje aan kapstok. Toen ze zich omdraaide stond hij haar ongegeneerd te bekijken. Dana lachte schaaapachtig. Micky pakte Dana met één beweging om haar heup, trok haar tegen zich aan en kuste haar innig. Na de passievolle kus bleven ze in de gang tegen elkaar aan staan, waarbij Dana haar hoofd naar achter wierp en haar hals liet kussen. Het was een moment van betovering en het proefde naar meer.

“Wat een weer hè?”

Micky bukte, pakte zijn aktetas op, liep achter Dana aan de kamer in en keek in de rondte.

“Dat ziet er hier goed uit.”

Hij opende zijn tas, haalde er een fles Champagne uit en zei: “Zullen we op de koningin proosten?”

Dana was aangenaam verrast en ze liep naar de kast om twee champagneglazen te pakken.

Micky opende de fles met een luide knal, schonk de glazen halfvol en gaf Dana een glas.

“Op de Koningin!”

Ze namen een paar slokken en Dana keek Micky verliefd aan.

“Je verraste me vannacht, ik vind je leuk,” zei ze.

Hij pakte haar glas over, zette beide glazen op het tafeltje en trok Dana weer naar zich toe.

“Ik heb je eigenlijk nog niet goed gekust,” zei hij zacht en zoende haar vol op de mond. Ze voelde gelijk zijn handen sensueel over haar lichaam glijden. Wat een goddelijk vent was dit.

Ze trok haar trui in één beweging uit. Micky zuchtte van genot en kustte onstuimig haar borsten. Dana voelde zijn erectie, ging op haar knieën zitten, opende zijn broek, die door de zware riem met een plof op de grond viel en ze pakte gretig zijn stijve penis vast. Micky sloot zijn ogen van genot, trok haar omhoog en schoof Dana op haar buik over de eetkamertafel en nam haar onstuimig.

‘s Avonds om acht uur lagen ze nog op de bank.

“Zullen we nog iets in de stad gaan eten?”

Ze namen de tram naar de binnenstad. Overal lag rommel op straat, want de Koninginnedagfestiviteiten waren afgelopen. Het regende en de snackverpakkingen lagen als slijmerige hoopjes op de grond. Veel mensen hadden hun heil in de cafeetjes gezocht, waar het overvol was. Ze liepen een klein eethuisje binnen en gingen aan een tafeltje zitten. Ze zaten met een glas wijn in de hand tegenover elkaar. Micky keek Dana liefdevol aan en zei weloverwogen: “Is dit jouw tactiek om mannen te versieren?”

Dana sloeg haar ogen beschaamd neer. “Nee, dat heb ik nog nooit eerder gedaan. Toen ik je zag, viel ik gelijk voor je.” Ze keek verliefd naar Micky.

“Laten we de komende tijd eens kijken of we met elkaar door de deur kunnen,” stelde Micky voor en hij pakte teder de hand van Dana vast. Ze vond het een uitstekend idee. Daarna ging het gesprek alle kanten op, van het werk tot wat ze in de vrije tijd deden en over hun jeugd.

Na Koninginnedag volgde de afspraakjes zich op, maar na verloop van tijd zagen ze elkaar minder frequent. Dana had het druk met het afronden van haar Hbo-opleiding. Daarnaast zat ze in de

sollicitatieprocedure bij Ben Eksels, die ook de nodige voorbereiding vergde.

Op maandagmorgen, toen Dana aan het werk was belde Personeelszaken. Ben had voor haar, als PA had gekozen. De nieuwe arbeidsovereenkomst zou vandaag nog worden opgemaakt. Dana pakte haar mobiel uit haar tas, liep naar de gang en ze belde Micky om het nieuws te delen.

“Gefeliciteerd met je nieuwe job. Ik wist wel dat het je zou lukken. Zullen we het vanavond vieren?”

“Laten we dat doen als het contract is ondertekend, maar ik zou het wel leuk vinden als je vanavond langskomt. Misschien kun je me helpen met het nakijken van mijn scriptie.”

“Je bent ook een mooie. Bel je me met een geweldige mededeling. Doe ik enthousiast. Krijg ik gelijk een klus in mijn mik geschoven”

“Maar je blijft toch wel slapen?”

“Je bent me er één, maar dat laatste aanbod van je, lijkt me wel wat.”
Daarna belde Dana haar ouders en broer om het nieuws te vertellen.

Nog dezelfde avond stond Micky met een grote bos rozen voor de deur. Bij binnenkomst tilde hij de kleine Dana op, droeg haar naar de slaapkamer, legde haar op bed neer en maakte de knoop van haar broek los.

“Hé, ik dacht dat we mijn scriptie zouden doornemen?”

“Ja, dat gaan we straks doen, maar ik moet eerst nog inspiratie opdoen.”

Hij trok de billen van Dana omhoog en schoof zijn neus ertussen. Ze voelde zijn tong lustig rondgaan.

“Blijf zo liggen, want dat vind ik geil.”

Hij neukte Dana met een hoog tempo, zodat ze gilte van genot. Maar Micky bleef doorgaan totdat het lichaam van Dana begon te schokken en ze naar adem snakte. Hij maakte haar gek. Na een explosief orgasme, zoenden ze elkaar teder. Dana wist het zeker, ze was hopeloos verliefd op Micky.

“Zo, inspiratie genoeg. Zullen we dan nu maar aan die scriptie beginnen?” vroeg Micky met een zelfverzekerde glimlach rond zijn mond toen hij zijn broek dichtritste.

Op 1 september zette Dana haar handtas onder het bureau, liep naar de kamer van Ben, klopte op de deur en opende deze. Maar Ben was nog niet binnen en ze vond dat ze dit had moeten weten. Ze liep naar het koffiezetapparaat in de gang, pakte een kop koffie met een glas koud water en ging achter haar bureau zitten. Het bureau lag vol met stapels ongesorteerde documenten, want haar voorgangster was al een paar weken geleden vertrokken. Dana zette haar computer aan, bekeek de agenda van Ben en zag dat hij wat later zou komen vanwege een onderhoudsbeurt aan zijn auto. Ze nam een slok koffie en begon de stapels met documenten te sorteren. Toen ze bijna klaar was, kwam Ben de kamer binnenlopen, keek haar enthousiast aan en zette zijn koffer neer.

“Welkom, ik heb naar je uitgekeken,” zei hij vriendelijk.

“Kop koffie?” vroeg Dana en ze glimlachte naar Ben.

Hij bekeek haar nu met een ingenomen blik. “Lekker, kom je dan gelijk naar mijn kamer, want ik wil de post, de agenda en de lopende projecten voor de komende week met je bespreken.”

Dana knikte, stond op en vroeg: “Suiker, melk?”

“Melk, geen suiker.”

Ben openende de deur van zijn kamer en liep naar binnen.

Ben keek geconcentreerd naar het beeldscherm toen Dana de kopjes koffie op het tafeltje van het zitje neerzette. Ze liep terug naar haar eigen bureau, pakte de agenda die ze op de stapel uitgezochte documenten legde. Toen ze de kamer van Ben binnenliep zat hij al in het zitje klaar en keek hij Dana verwachtingsvol aan. Hij volgde met zijn ogen nauwlettend haar bewegingen. Dana deed net of ze het niet door had en pakte gelijk haar rol op.

“Ben, ik wil graag eerst deze stapel documenten met je doornemen, want ik heb gezien dat er stukken tussen zitten, die vorige week al beantwoord hadden moeten worden.”

Ben knikte en Dana zag aan zijn gezichtsuitdrukking dat hij van haar aanpak was gecharmeerd.

Als laatste bespraken ze de projecten. Eén voor één doorliep Ben de dossiers.

“Bekijk ze maar op je gemak en als je vragen hebt, stel ze dan in hemelsnaam.”

Per dossier gaf hij de actiepunten door, die Dana in de loop van de week moest oppakken. Hij zei dat ze hem altijd kon bellen, al was het midden in de nacht.

“Ik denk niet dat je vrouw dit op prijs stelt.”

Ben glimlachte fijntjes: “Mijn vrouw is regelmatig langere tijd van huis. Ze werkt voor een internationale reisorganisatie. Gelukkig hebben we een au pair. Ze is onmisbaar voor de kinderen.”

Dana pakte alle dossiers bijeen en nam ze mee naar haar eigen werkplek. Ben had er geen gras over laten groeien, want ze had een enorme berg werk meegekregen. Ze hoefde zich de komende dagen niet te vervelen.

Toen Dana 's avonds thuiskwam, plofte ze op de bank neer en overdacht haar eerste werkdag. Ben had veel te veel werk op zijn bord liggen, waardoor hij zoveel mogelijk werkzaamheden naar haar doorschoof. Dana waardeerde het dat hij vertrouwen in haar had. Daarna schonk ze een glas wijn in en zette de televisie aan.

Niet veel later belde Micky en hij vroeg belangstellend: “Hoe ging het vandaag?”

“Goed, maar het is wel aanpoten. Je hebt zeker zin om langs te komen?”

“Dat heb je goed geraden. Kijk eens uit het raam?”

Dana stond op van de bank, liep naar het raam en keek de straat in. Aan de overkant van de straat stond Micky te zwaaien.

“Je bent een rare vent. Laat je me eerst mijn verhaal doen en dan sta je al voor de deur,” zei ze lachend en drukte de telefoon uit.

Dana sloeg liefdevol haar armen om zijn nek en kustte Micky. Hij tilde haar op, droeg haar de woonkamer binnen en liet Dana op de bank glijden.

“Die Ben, is dat een knappe vent? Is hij een concurrent voor mij?” vroeg Micky bedachtzaam.

Dana lachte: “Wat ben jij er nu weer voor één. Ben is getrouwd en heeft twee kinderen. Wat denk jij wel niet? Je bent toch niet jaloers?”

Micky keek bloedserieus. “Natuurlijk ben ik jaloers, want mannen op middelbare leeftijd met een vrouw en kinderen willen altijd hun ego bevestigd hebben. Misschien wil ik later ook wel mijn ego door een

knappe verschijning zoals jij bevestigd krijgen,” en hij trok Dana tegen zich aan.

“Nou, als er één jaloers zou moeten zijn, dan ben ik dat wel, want jij werkt in zo’n hups telecombedrijf met allemaal jonge ambitieuze vrouwen, die met smacht op zoek zijn naar vluchtige seks met een snelle jongen zoals jij.”

Dana rolde onder Micky vandaan en ze ging op hem liggen.

“Zo, nu ben ik de baas.”

Ze maakte de knoopjes van zijn blouse open. De handen van Micky gleden langs haar billen en niet veel later schoof hij haar huisbroek naar beneden.

Maandagmorgen was Dana al vroeg op kantoor om met veel energie aan haar projecten te werken. Ze had de agenda van Ben goed bestudeerd en ze kende zijn programma voor komende week uit haar hoofd.

Toen Ben het kantoor binnenliep, glimlachte ze naar hem en ging gelijk koffie halen. Daarna pakte ze de stapel voorbereide stukken en nam plaats in het zitje.

Dana observeerde Ben en ze keek naar de mimiek op zijn gezicht. Hij bladerde snel door de documenten en knikte goedkeurend. Ze kon precies aan zijn gezicht aflezen of het document zijn goedkeuring had of dat hij ontstemd was. Ineens keek Ben haar aan, alsof hij aanvoelde dat ze hem aanstaarde. Dana schrok, kreeg een rode bloes op haar wangen en ze voelde zich verraden.

“Je hebt prima werk geleverd. We kunnen ons nu op de juiste onderwerpen concentreren. Aanstaaende donderdag staat er een afspraak bij het Ministerie in Den Haag gepland en ik wil dat je daarbij aanwezig bent om te notuleren,” zei Ben.

“Ik zal mijn agenda voor donderdag op hetzelfde tijdstip blokkeren,” zei Dana gediensstig. Ze stond op, pakte de lege kopjes en verliet zijn kamer.

Toen ze achter haar PC aan het werk was hoorde ze Ben een telefoongesprek voeren. In het begin schonk ze er geen aandacht aan, maar omdat de toonzetting geïrriteerd was, spitste ze haar oren.

“Nee, dat was niet de afspraak... Je weet dat ik er niet ben en dit ook niet kan regelen. Wie zorgt er nu voor dat de nieuwe au pair wordt

ingewerkt... Nee, dat hadden we zo niet afgesproken... Je maakt me boos... Ik spreek je vanavond." Het telefoongesprek abrupt beëindigd.

Op donderdagmorgen stond Dana bij de receptie van Translude klaar. Ben zou haar ophalen voor de bespreking op het Ministerie. Ze had het dossier vooraf grondig bestudeerd en alle onbekende woorden en uitdrukkingen opgezocht. Het was een belangrijk overleg, omdat er toelichting op een aanbesteding gegeven zou worden. Voor Translude was het binnenhalen van de aanbesteding noodzakelijk. Dit zou de juiste uitstraling aan de organisatie geven, wat weer nieuwe klanten moest opleveren.

Dana zag de auto van Ben naderen en ze liep gelijk naar de rand van het trottoir. Ze stapte in, gespte haar gordel vast en glimlachte naar hem. Ben had een zwarte BMW in de vijf serie, die hij als een ervaren coureur behendig door het drukke verkeer in de binnenstad van Den Haag stuurde. Ze zat vlak naast hem en keek naar zijn mooie slanke vingers, die ontspannen op het stuur lagen.

Tijdens de autorit praatte Ben haar bij over het overleg en de manier waarop hij zou insteken. Er stond blijkbaar veel op het spel.

Hij parkeerde zijn auto in de ondergrondse parkeergarage van het Ministerie en ze liepen zwijgend naar de lift.

De bijeenkomst werd formeel geopend. Er werd een presentatie over het project gegeven en de procedures en tijdslijnen werden toegelicht. Ben stelde inhoudelijke vragen en Dana maakte geconcentreerd aantekeningen.

Tijdens de koffiepauze schudde Ben verschillende mensen de hand en hij sprak kort en bondig over de aanbesteding. Dana merkte dat hij uitstekend gebruikmaakte van de beperkte tijd om te netwerken. Ze stond erbij, had geen rol, maar luisterde goed hoe Ben de gesprekjes aanknoopte en waar hij het afkapte, omdat het niet zijn interesse had. Dana vond het leerzaam.

Na de bijeenkomst vroeg Ben of Dana zin had in een lunch.

"We kunnen er een werklunch van maken en gelijk de aantekeningen bespreken."

Dana vond het prima en ze stapte volgzzaam in zijn auto.

Ben zette koers richting Scheveningen. Hij stopte bij een luxe restaurant aan de binnenhaven. Dana zag dat de ober Ben herkende en hem enthousiast verwelkomde. Ze werden naar een tafeltje geleid met een schitterend uitzicht op de binnenhaven. Het serieuze en barse gezicht van Ben klaarde op. De ober vroeg aandacht voor de suggestie van de chef. Ben keek met een ontspannen gezicht naar Dana en vroeg: "Lijkt je het wat?"

Dana knikte, waarop Ben een fles wijn bestelde. Ineens keek hij haar aan. "Wat wil je drinken?"

"De wijn die je net bestelde, is prima."

Dana pakte haar kladblok met aantekeningen uit haar tas.

Maar Ben zei: "Stop dat notitieboek maar in je tas, want ik geloof het allemaal wel."

Het werd Dana duidelijk dat het een informele lunch zou worden. Een geanimeerd gesprek kwam op gang waarin Ben veel over de internationale organisatie vertelde en zijn visie op het bedrijf gaf. Hij had ook kritiek op de directeur van Translude, vooral hoe hij de organisatie aanstuurde. Dana vond Ben heel open en het vertrouwen in haar moest groot zijn. De ober schonk de glazen wijn bij en Dana zag dat Ben haar bedachtzaam bekeek.

"Vindt je vriend het goed, dat je met je baas aan het lunchen bent en binnenkort mee op reis gaat?" vroeg hij overwogen.

"Hoe dat zo? Hij heeft ook wel eens zakelijke diners, dus ik zou niet weten waarom hij dat niet goed zou vinden."

Maar Dana wist dondersgoed hoe Micky in de wedstrijd zat.

Na de lunch stond Dana op van tafel, trok haar blouse strak naar beneden, waardoor haar borsten pront naar voren staken. De ogen van Ben fixeerden gelijk.

Uitgaven Iris Pinson

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

Linkedin <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>